

ПРОТОКОЛ

№ 148

гр. Пловдив, 21.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Ивановаа

Членове: Милена Б. Рангелова
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Димитър Ив. Махмудиев

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20245000600132 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:34 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) Д. Д. М. се явява лично и с адв. К. Д.,
упълномощен на ДП.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Моля да дадете ход на делото.

Обвиняемият Д. М.: Да се гледа делото днес.

Знам за какво е производството днес пред вас – само за мярката ми.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7, 8 и 9 от НПК, образувано по частна жалба на адв. К. Д. – защитник на Д. Д. М., обвиняем по ДП № 159/2024 г. по описа на II РУ при ОД на МВР Пловдив, срещу протоколно определение № 450 от 15.03.2024 г., постановено по ЧНД № 657/2024 г. на Пловдивски окръжен съд, с което по отношение на обвиняемия е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Прочете се частната жалба.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. Д.: Поддържа жалбата. Нямаме искания за отводи към състава. Представям и моля да приемете становище-характеристиката на

учителя по английски език в школата, която подзащитният ми посещава.

Обвиняемият Д. М.: Не възразявам вие да гледате делото за мярката ми за неотклонение. Поддържам жалбата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Не възразявам да се приеме представеното от защитата становище и да се даде ход на делото по същество.

Съдът прие, че представеното днес становище е относимо към обстоятелствата, които следва да вземе предвид по реда на настоящето производство, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

Прочита и приема като писмено доказателство представеното от адв. Д. становище на госпожа Йорданова по делото.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите жалбата ни. Считам, че мярката, взета от първоинстанционния съд се явява прекалено тежка и несъобразена с всички доказателства по делото.

На второ място ще насоча вниманието ви, че намерената марихуана с общо тегло от 16 гр. е държана от М. още преди административното му осъждане, т.е. от преди М. да остави инкриминираните малки количества марихуана – $\frac{1}{4}$ гр и 2 гр. на различни места в гр. Пловдив. Това го казвам по причината, че при вземане на мярката на М. съдът е приел, че е бил осъждан и след това е извършил ново деяние, а на практика това държане е преди първото му осъждане, което според мен до голяма степен оборва извода на първоинстанционния съд, че това първо осъждане няма превъзпитаващ ефект върху М.. Считам, че това е важно обстоятелство във връзка с преценката каква мярка за неотклонение да му бъде определена. На 7 март тази година влезе в сила решението по административното дело. Твърдението ни е, че инкриминираният предмет по настоящето дело е държан преди да бъде задържан за 24 часа по предходното дело и преди да бъде осъден по него. Ето защо не е вярно, че това осъждане нямало поправителен ефект. Това е видно и от снимките на телефона на М., които са правени преди датата на първото му задържане, т.е. това, което е извършил след първото си осъждане, е всъщност, че е държал около 2 гр марихуана в себе си за лична употреба и е разпространил на свидетелката около грам.

Вярно е, че това обстоятелство е обществено укоримо, по никакъв начин не го омаловажавам, но все пак считам, че тази мярка, която е най-тежката, не е съответна на събраните доказателства по делото, предвид и обществената опасност на деянието. Считам, че към момента не са налице доказателства тази марихуана около 16 гр да е държана с цел разпространение. Всъщност единственото доказателство за разпространение е на около $\frac{1}{2}$ гр на свидетелката и това е един инцидентен

случай. Тя самата казва, че това е единственият път, когато М. ѝ е разпространил по установения по делото начин марихуана. В тази връзка ние не спорим относно наличието на обосновано предположение.

Считаме обаче, че не са налице другите предпоставки на чл. 63, ал. 1 от НПК, за да бъде взета най-тежката мярка за неотклонение спрямо него. Няма други осъждания, освен административното наказване, нито спрямо него са прилагани превъзпитателни мерки. Той е само на 18 години и 5 месеца и задържане спрямо него би могло да се вземе като мярка само в изключителни случаи. ТР № 1/2002 г. на ВКС казва, че няма задължителна хипотеза в българския наказателен закон, при която да се вземе мярка за неотклонение задържане под стража. Специалните правила в НПК – чл. 366, ал. 2 от НПК, приложими за непълнолетни лица сочат, че мярка за неотклонение задържане под стража следва да бъде взета само в изключителни случаи. Вярно е, че той вече е пълнолетен, но само преди 5 месеца е навършил 18 г. Считам, че тези критерии би следвало да се приложат в голяма степен и за него. В конкретния случай ми се струва, че нито количеството наркотик е нещо изключително – около 16 гр, нито видът на наркотичното вещество – марихуана, т.нар. лека дрога, нито начина, нито периода на извършване на деянието е нещо изключително. Не е налице и някоя от хипотезите на чл. 63, ал. 2 от НПК, за да приемем, че настоящият случай е изключителен. В този ред на мисли аз считам, че не бива да се negliжира процесуалното поведение на М..

Той на 100 % е съдействал на разследващите органи, като още при задържането си с въпросните около 2 гр. марихуана е разказал как на свидетелката е оставил въпросното количество марихуана зад заведението, как през месец февруари е оставил останалите количества марихуана на въпросните места в гр. Пловдив, където са намерени. Завел е полицейските служители на всички тези места, съдействал им е, показал е телефона си, осигурил им е достъп до него, поради което считам, че това процесуално поведение е една индиция за превъзпитателния ефект, който към момента е налице и той е осъзнал е грешката си и считам, че една по-лека мярка за неотклонение би изпълнила в пълен обем целите на мерките за неотклонение.

Той няма да извърши друго престъпление и няма да се укрие. Признал е и вината си, виждате, че е дал подробни обяснения при разпита си като обвиняем, изразил е съжаление и разкаяние. Все пак да не забравяме, че е ученик в елитна пловдивска гимназия, живее в много добра семейна среда, майка му е учителка, родителите му го контролират непрекъснато. От 13 март, когато е задържан по предното му осъждане, не е излизал вечер, Редовно посещава учебните занятия. Датата, на която е задържан, е била първата вечер, в която е излязъл след училище и някакси се е подвел и сгрешил.

Моля да прецените, че една по-лека мярка за неотклонение би била съответна в настоящия случай, тъй като това младо момче, според мен, не трябва да бъде поставено в условията на лишаване от свобода в ареста и

съм дълбоко убеден, че една по-лека мярка за неотклонение ще обезпечи напълно целите на ДП и ще препятства възможността той да извърши друго престъпление или да се укрие. Считам, че тази една седмица, през която той престоя в ареста, е достатъчна и той осмисли изцяло поведението си. Моля да приемете, че не са налице реалните опасности за извършване на друго престъпление съобразно тълкувателното решение на ВКС, където той указва, че тези опасности трябва да се преценяват действително в тяхната реалност, а не хипотетично или принципно и все пак, както казва ВКС, и съобразно процесуалното поведение на обвиняемия и доказателствата, събрани по делото. Вие виждате, че неговото процесуално поведение е изрядно.

Моля за снизходителност и за по-лека мярка за неотклонение, по ваша преценка. Ако считате, че все пак има някаква опасност да извърши престъпление, моля да му вземете мярка за неотклонение домашен арест.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия.

Обвиняемият Д. Д. М.: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми. Моля за по-лека мярка за неотклонение. Разбирам престъплението, което съм извършил. През тези 7 дни в ареста имах време да помисля накъде трябва да тръгнат нещата от тук нататък да разбере, че доникъде няма да се стигне, освен до затвора, в тези среди и с тези неща. Съжалявам много за това, че разочаровах родителите си за втори път. Разбирам това, което съм направил, и се разкайвам искрено.

Аз казах на полицаите къде съм скрил марихуаната, когато ме задържаха. Те не знаеха къде е. Аз им предоставих телефона си и им показвах къде държа снимките на местата, където съм скрил дрогата. После обиколихме с тях местата. В телефона си имах снимка и видеоклип с адрес, скрийншотнат от навигацията.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение въззивната жалба. Ясно е, че ако бяха само тези 16 гр марихуана нямаше днес да сме тук, а той щеше да е освободен с мярка за неотклонение подписка. Не е изтекъл още и третия месец от годината и обвиняемият за втори път се изправя пред съда по обвинение – първия път за държане, а понастоящем и за разпространение на марихуана. Преди няма и две седмици съдът е одобрил споразумение, с което му е наложено административно наказание за престъпление по чл. 354а, ал. 3 НК. Моля да отбележите, че не става въпрос за половин или 1 грам марихуана, а за 8 гр, която според мен, снизходително е приета за маловажен случай и от прокуратурата, и от съда. Не смятам, че 8 гр марихуана са маловажен случай, без да оспорвам влязлото в сила споразумение по никакъв начин. Наясно съм, че скоро е навършил пълнолетие, но с поведението си показва, че е създал или участва в някаква мрежа за разпространение на марихуана на лица на негова, съвсем младежка още, възраст. Ето защо на този етап най-адекватна мярка за неотклонение се явява тази, която и първоинстанционният съд е преценил. Считам, че защитата и

наблюдаващият прокурор могат да направят така, че делото да приключи много бързо и тази мярка да преустанови действие.

Съдът даде последна дума на обвиняемия.

Обвиняемият Д. Д. М.: Искам да ми бъде наложена по-лека мярка за неотклонение като обещавам, че от тук нататък няма да бъда замесван в такива среди, няма да употребявам, спирам цигарите, ще се занимавам със спорт и искам да продължа образованието си като завърша 12 клас. Искам да уча маркетинг.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 10:02 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Споделя се становището на окръжния съд, че наличната доказателствена маса, състояща се от изброените в определението му гласни, писмени и веществени доказателствени материали, обосновава предположение за причастност на жалбоподателя към инкриминираното наказуемо с лишаване от свобода престъпление по чл. 354а, ал. 1 НК. Главният източник на доказателствени сведения – това са подробните самопризнания на обв. М., правдивостта на които е проверена чрез събиране и на други доказателствени материали. Вярно е, че към настоящия съвсем ранен етап на разследването не са събрани нужните специални знания за вида и активното вещество на престъпните предмети, но този факт ни най-малко не влияе на обосноваването на предположението за извършване на пресъплението, след като самият обвиняем, както и клиентката му св. Т., признават, че е ставало дума за марихуана, при това добре прикрита, а и представените в първоинстанционното с.з. копия от експертни справки са годно писмено доказателство, което носи достатъчно информация в търсения смисъл.

Разпространителската цел на държането на 16.65-те грама марихуана следва от доказателствения акт на разпространение на 1.3 гр. на св. Т., от факта на намиране на множеството разфасовки на различни места, на които обвиняемият ги е поставил, и от скритото в бельото му количество, което очевидно е нямало да употреби той самият, при положение че било от три грама, а при залавянето му вече е приемал своята доза (във вид на цигара).

Възмездността на сделката с Т. няма съставомерно значение, така че аргументът на защитата, че клиентката не платила сума пари, не е използваем за оспорване за обосноваването на предположението за участие на М. в пресъплението.

Споделими са и разсъжденията на първата инстанция за реална

опасност от извършване на престъпление, ако обвиняемият не се задържа под стража. Само седмица преди настоящото деяние е влязъл в сила съдебен акт, с който му е наложено адм. наказание за предходно държане на марихуана (вж. л. 14 от ДП). Този факт, преценен в аспекта на показанията на св. Т., че е потърсила М. като разпространител на марихуана, а и безсъмнената подготовка за бъдещо разпространение чрез разхвърляне на десетки разфасовки на различни места из град Пловдив очертават създаден навик за накърняване на обществените отношения, свързани с наркотиците. Може да се каже, че обвиняемият е превърнал посегателствата против здравето в занимание. От своя страна споменатият навик е развил у него дързост и безцеремонност, след като е пренебрегнал не само загрижеността на родителите си, но и предупреждението, което е носело осъществено санкциониране (макар и по реда на чл. 78а НК), а и предаването на процесното количество марихуана е уговорено (и реализирано) на публично място. Следователно вероятността М. да продължи да снабдява изградената клиентска мрежа с марихуана е твърде висока.

Адв. Д. обръща внимание на факта, че доверителят му бил създал скривалищата преди административното му наказване, следователно не можело да се твърди, че е пренебрегнал въпросното наказване и в тази връзка бил неподатлив на превъзпитание. Тази теза очевидно не е съгласувана със собственото признание на М., че след въпросното санкциониране по адм. ред е взел скритата на две места марихуана и част от нея именно разпространил (на св. Т.).

ПлОС е прав, че въпросната завишена степен на опасност от извършване на бъдещо престъпление не може да се неутрализира от данните за младата му възраст, от стремежа към добро образование, подкрепата на родителите и постоянното местоживее на обвиняемия. От факта на оказаното на разследващите съдействие – също: М. е показал скривалищата, притиснат от обстоятелствата, а не като акт на сътрудничество, свидетелстващо за разкаяние или поне разкриващо морално похвални подбуди. Следователно съдействащото поведение няма потенциала да гарантира, че жалбоподателят би прекъснал престъпната серия. Иначе казано, въпросното съдействие за разкриване на обективната истина би имало голямо (дори определящо) значение при индивидуализирането на бъдещото наказание, но не и при решаване на въпроса за мярката за неотклонение, както правилно е посочил и първият съд.

С оглед горните съображения ПАС е на становище, че обжалваната мярка за неотклонение е взета при коректно мотивиране на законовите предпоставки за това, като са съобразени всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК в аспекта на целите по чл. 57 НПК. Поради това жалбата се оказва неоснователна и ще бъде отхвърлена, а първоинстанционното определение ще бъде потвърдено.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 450 от 15.03.2024 г., постановено по ЧНД № 657/2024 г. на Пловдивски окръжен съд, с което спрямо обвиняемия по ДП № 159/2024 г. по описа на П РУ при ОД на МВР Пловдив - Д. Д. М., е взета мярка за неотклонение „задържане под стража”.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 10:06 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____